

Ministeren for offentlige arbejder (*Carl Petersen*): Jeg vil gerne takke udvalget for dets indstilling og takke for den behagelige form, under hvilken vi har haft lejlighed til at drøfte problemerne i forbindelse med lovforslagene.

Jeg vil gerne bekræfte, at jeg under forhandlingerne om postloven har givet tilsagn om, at jeg vil optage ny forhandling vedrørende fagbladene for at undersøge, om det skulle være muligt at finde frem til en form for omdeling af disse blade over flere dage, der kunne medføre en sådan besparelse, at der kunne være grund til at tage spørgsmålet om ydelse af en vis rabat op. Når dette spørgsmål er kommet ind i diskussionen, er det, som det fremgår af betænkningen, forårsaget af en passus, der stod i betænkningen fra 1946. Ved de forhandlinger, der dengang fulgte, viste det sig, at der vel kunne foretages en spredning af omdelingen af disse fagskrifter, men at denne spredning ikke ville give sig udtryk i besparelser, hvorfor taksterne ikke kunne sættes ned. Det er altså på dette grundlag jeg nu har givet tilsagn om at optage ny forhandling, men under de samme forudsætninger.

Hvad angår statsbaneloven, har jeg givet tilsagn om at tage under overvejelse, hvorvidt det er muligt at indføre klippekort i nærtrafikken ved de større byer. Dette spørgsmål har været genstand for en meget indgående forhandling i udvalget, og de argumenter, der er ført frem, har givet mig anledning til at give dette tilsagn om at overveje, om det skulle være muligt at skyde disse rabatkort ind i hele det billetssystem, som statsbanerne har. Jeg har selv stillet mig meget, meget tvivlende overfor, om der var en vej frem, men når udvalget har forlangt det — og således har jeg opfattet det —, er det rimeligt, at vi tager under overvejelse, om det kan lade sig gøre.

Jeg har stillet et ændringsforslag til den nuværende lovs § 59, hvorved tallet 50 pct. bliver ændret til 25 pct. Det vil sige, at statsbanerne herefter kun kan gå ned med sin rabat til de 25 pct. Dette er så afgjort en venlighed mod et andet erhverv: småskibsfarten, hvis mænd har været i udvalget og har været hos mig og beklaget sig over de vanskeligheder, erhvervet er ude for, og har fremhævet, at den væsentligste årsag til disse vanskeligheder var, at statsbanerne kunne benytte sig af denne store rabatprocent. Jeg er ikke i tvivl om, at denne halvering af de muligheder, vi nu har, vil betyde en yderligere afgang på den

godsmaengde, der befordres med jernbanerne. Man må være klar over i det høje ting, at dermed er mulighederne blevet slækket lidt for at fremskaffe det beløb, som det har været meningen at fremskaffe ved denne lov, nemlig de 30 mill. kr. Jeg skal anbefale, at man vedtager ændringsforslaget.

Det ærede medlem hr. Funck Jensen holdt en ret stor tale heroppe. Jeg føler slet ingen trang til at gå ind i en diskussion om problemet offentlig trafik. Det blev gjort ved første behandling, hvor jeg berørte det, og da det ærede medlem har haft rig lejlighed til at stille spørgsmål til mig i udvalget, hvor jeg har været nogle gange, men hvor det ærede medlem ikke har benyttet sig af denne adgang, synes jeg, det er lidt ved siden af at gøre det her ved anden behandling. Men lad mig sige til det ærede medlem, at det, det drejer sig om med dette lovforslag, er, at jeg har fået den bundne opgave ved takstforhøjelser at fremskaffe 30 mill. kr., og derfor er det ikke nødvendigt i forbindelse hermed at diskutere offentlige trafikproblemer. Det hører hjemme helt andre steder.

Carsten Raft: „Berlingske Tidende“s og „Politiken“s vurdering af det arbejde, der er gjort, skal jeg ikke blande mig i, specielt da jeg har været med i arbejdet. Men selvfølgelig er jeg glad for, at et spørgsmål, der interesserer mig så meget, og som jeg har arbejdet en del for, efterhånden vinder forståelse og tilslutning fra alle sider, og for to partiers vedkommende endda på den måde, at det synes, som om de er ved at falde over hinanden for at komme til.

Om forhøjelsen bliver 30 mill. kr. eller 45 mill. kr., kan næppe gøres til noget principielt vigtigt. Såvidt jeg har forstået, er statsbanernes underskud steget med 14 mill. kr. yderligere, medens vi har siddet og arbejdet med disse ting. Så kan det vel i og for sig nok drøftes, om det skulle have været et større beløb, vi skulle have haft ind, men det kan næppe rejse nogen afgørende principiel skillemur mellem partierne.

Men det, jeg gerne vil gøre opmærksom på, og som har sin interesse efter de skarpe ord, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen benyttede sidste gang, er, at det radikale parti i en betænkning, som altså ikke blev til noget, fordi der kom enighed, men som offentliggjordes på opsigtvækkende måde i „Politiken“, efter alt, hvad man kan læse, gik ind for en lettelse for nærtrafikken. Hvis det ikke var meningen, var det en narresut, og så er det selvfølgelig rart for omegns-trafikkens rejsende at få det at vide. Par-